

Kültürümüz Yozlaştırılmamalı...

Bir toplumun tarihsel süreç içinde ürettiği ve kuşaktan kuşağa aktardığı her türlü maddi ve manevi özelliklerin bütününe kültür denir.

Bir başka deyişle kültür; İnsanoğlunun biyolojik olarak değil de sosyal olarak kuşaktan kuşağa, aktardığı maddi ve maddi olmayan ürünler bütünü olarak ta tanımlanabilir.

Önemine binaen temel kültür kavramları arasında yer alan "Kültür yozlaşması" olursa neler olabilir diye düşünürken Erzurum'daki okurlarımızdan değerli Nurullah Özkılıç, meğer o da benim gibi düşünmüş ve konuyu enine boyuna güzelce bir irdelemiş.

Nurullah Özkılıç'ın bilge düşünürlüğü yanında güçlü bir ozanlığı da var.

İkram edilen çay, şeker ve kolonya için, çaya teşekkür edilirken şeker ve kolonya için neden edilmez diyerek kültür yozlaşmasına işaret ediyor ve Cumhuriyetimizin temeli olan Mersinde Escort Kızlar kültürümüz için, e-postama gönderdiği mailinde bakın neler söylüyor:

"Kültür emperyalizminin kolları arasında can çekişen bir toplum manzarası gelecek adına endişelerimizi artırıyor. Tarihinden, kültüründen, millî ve manevî değerlerinden hızla uzaklaşan bir milletin ayakta durması mümkün değildir. Bir milleti millet yapan değerlerin başında dil birliği, kültür birliği, tarih birliği ve din birliği gelir. Dilini ve dil birliğini kaybeden bir milletin millet olma vasfı kaybedilmiş demektir, neticesi parçalanmak ve başka milletlere yem olmaktır.

Kültür birliği, örf, adet, gelenek ve görenekler bir milleti bir arada tutan önemli kaynaklardır. Bu kaynaktan mahrum kalan insanların birlik ve beraberliği şekilden öteye gitmez, uzun yıllar beraberliği devam etmez.

Bir milleti ayakta tutan ülkü birliğidir, mefkûre birliğidir. Vatan ve bayrak gibi mukaddes değerlere gönül verme, aynı hedef ve gayelere yönelme bir millet için vazgeçilmez temel hedeflerdir. Bu hedeflerden uzaklaşan, hiçbir millî ve manevî beraberliği olmayan toplumlar millet olamaz, olsa olsa bir yığından öteye gidemez.

Milletimizi millî mefahirinden uzaklaştırmak için epeyce uğraştılar, hatta bilerek veya bilemeyerek birçok insan buna alet oldu. Mesela: Bırak kardeşim "Vatan, millet, Sakarya" edebiyatını, diye diye insanlar için bu kutsal ülküleri tehlike saydılar, konuşturmadılar.

Bir zamanlar ecdadımızın hatıraları Türk Büyükleri'nin resimleri yasaklandı, okullardan kaldırıldı, anarşi sebebi sayıldı. "Geçmişini unut, yeni yolu tut." teraneleri beyinlere işlendi.

Hâlbuki Mehmet Akif:

Müstakbeli bul sen de koşanlarla bir ol da,

Maziye fakat yıkmaya çalışma bu yolda.

Ahlâfa döner korkarım eslafa hücumu,

Mazisi yıkık bir milletin atisi olur mu?

Geçmişini olmayanın, geleceği olmaz, geleceği karanlıktır.

Bahtiyar Vahap Zade:

Geçmişine gülle atanın, geleceğine top atarlar.

Şimdilerde kültür emperyalizminin cenderesi altına sıkışmış, ruhunu ve millî benliğini kaybetmiş nesillerin sayısı gittikçe artmaktadır. Bu vahim gelişme gelecek adına endişe vericidir. Bu zamanda bir milleti topla, tüfekle işgal etmeye gerek yok, beynini, kafasını işgal ettiniz mi yeter.

Nitekim bir zamanlar Kıbrıslı gençler sokaklara dökülmüş, Türk Ordusu'nu istemiyoruz, diye sokakları kirletmişlerdi. Bu tablo neyin sonucudur, düşünmek gerekir. Rüzgâr eken fırtına biçer. İyi insan, iyi vatandaş yetiştirmedığınız zaman, beklenen bu vahim sonuç kaçınılmazdır.

Dün Marksist, Leninist düşüncelerle vatan ve milleti parçalamak isteyen gruplar, şimdi PKK adı altında ortaya çıkmış dış kaynaklı bölücü hareketler, Dinlerarası Diyalogla, İbrahimi Dinler, Dinler Bahçesi safsatalarıyla başlayan yıkım hareketleri, millî ve manevî değerlerinden uzaklaşan kafa yapılarının neticesi değil mi?

Müslüman Türk Milleti'ni tarihinden, kökünden koparmak, birlik ve beraberliğini bozmak için nice misyoner faaliyetler sergilenmektedir.

Millet olarak, millî bir hedefiniz yoksa akıbetiniz karanlıktır.

İstikbalimizin teminatı vatan evlatlarını yetiştirirken millî ve ilmî hedefleriniz olmalıdır. Kafaları ilim ve fenle dolu, kalpleri vatan ve millete hizmet aşkıyla çarpan, ahlak ve fazilet misali imanlı nesiller yetiştirmeliyiz. Kurtuluşumuz buna bağlıdır.

İnsanları maddeleştirmek, ruhundan uzaklaştırmak için elden gelen yapıyor. Sokaklara, caddeler bakın yabancı bir ülkede olduğunuzu zannedersiniz. Türkçe kaybolmuş yabancı isimler, levhalar, afişler hep yabancı. Adam Kilise adını işyerine verebiliyor, hâlbuki kendisi Müslüman. Show room, bu ne? Hangi birini sayalım...

Çarpıcı bir bozulma misali vermek istiyorum: Birisi işyerinize geliyor, çay ikram ediyorsunuz, oturuyorsunuz, sohbet ediyorsunuz. Adam kalkarken: "Çay için teşekkürler." Diyor. Hayret edilecek bir gariplik... Ben de diyorum ki şeker de ikram ettik, şekere niçin teşekkür etmediniz. Ve duraklama, düşünüyor... Eskiden bir insan bir yere uğradı mı, her ne ise ikram, izzet yapılırdı. Ayrılan adam, Allah razı olsun, Allah ziyade etsin, çok memnun oldum, derdi. Bu kelimeler kullanılır, güzel dua ve temennilerle ayrılırdı. Allah'a ısmarladık, Allah'a emanet olun, denirdi.

Şimdi: "Çay için teşekkürler." Deniliyor. Bu nedir? İşte bu, kültür emperyalizminin neticesidir. Her şeyi maddeleştirmek, ruhtan, manadan uzaklaştırmak, gaye bu...

Yıllar önce Okuduğum Refik Özdek'e ait Hücre (Kodin) adlı kitapta: "Biz Mehmed'i Memet yapabilmek için yıllarca uğraştık." Diyordu!

Mehmed ismi Muhammed'le aynı kökten gelir. Ahmed, Mehmed, Muhammed; Mahmud bunlar Arapça aslına uygun olarak (d) ile yazılır. Fakat Türkçeleştiği için, (t) ile yazılıyor. Doğrusu (d) ile yazmaktır.

Muhammed, methedilmiş, övülmüş anlamına gelir. Muhammed'i Mehmed yapan bizim ecdadımızdır. Methetmek, methetmek zamanı, methetme mekânı demek olup mastar, ism-i zaman, ism-i mekân anlamındadır. Müslüman Türk Milleti'nin Sevgili Peygamberimize olan sevgi ve muhabbetinin bir neticesidir. Onun için de askerine Mehmed, Mehmedçik demiştir.

Şimdi çoğumuzun kullandığı Memet ise hiçbir manaya gelmez, hiçbir mana ifade etmez...

Bu konuyla ilgili olarak "Gönül Tezgâhı" adlı şiir kitabımdan, bir şiirimi paylaşmak istiyorum:

NEREDE

Kültür hayatımız felç oldu beyler!
Muhteşem tarihim, destan nerede?
Kayboldu aradan hanedan köyler,
Kalktı izzet, ikram mihman nerede?
Tarihim, mefkûrem engin mirasım
Per perişan oldu gönül kafesim,
Yüksek idealde yoktur hevesim,
Cephede can veren civan nerede?
Batının şarkısı, tepinme dansı,
Örnek gösterildi gâvurun hansı!

Ekranada folklorun kalmadı şansı,
Gönüller fetheden ozan nerede?
Her gün ayrı âlem fuhuş, rezalet,
Utandır bakmaya büyük bir zillet,
Nereye gitmekte bu asil millet,
Terbiyem, iffetim, irfan nerede?
Gönül bağlarından çiçek derenler,
Nerde kaldı sohbet eden erenler?
Vatan için tatlı canın verenler,
Hani yiğitlerim kurban nerede?
Nice bahar geçti açmaz nergisler,
Ruhtan yoksun kaldı solgun benizler
Gün gelir ki, yelken açar denizler.
Barbaros misali kaptan nerede?
Gönül sultanları Yunus, Mevlâna,
Gelmez oldu artık bizim ekrana,
Sen yalvar Nurullah ulu Rahman'a,
Alperen misali insan nerede?
Teşekkürler Sayın Özkılıç.

Değerli okurlar. Amacımız Atatürk'ün dediği gibi uğraşmaya mecbur olduğumuz şeyi yüksek kültür ve yüksek fazilette dünya birinciliğini tutmaktır. Bizde bunu yapmağa çalışıyoruz.